

Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgshøj) have udtalt en aldeles bestemt Opfordring til det høie Thing om, at det skulde nægte denne Sag Dvergang til anden Behandling, og de have i ingen Henseende givet mig noget Tilfagn om, at jeg, saafremt dette skete, skulde faae en tilstrækkelig Bevilling til det kongelige Theater paa Finantsloven. Det ærede Medlem for Marhuus Amts 1ste Valgkreds gjorde nogle Meddelelser, Aabenbarelsen, om jeg saa maa kalde det, om hvad der er passeret i Finantsudvalget, men det kjende vi ikke, og vide endnu mindre, om vi kunne gaae ind derpaa; jeg maa endvidere tilstaae, at Aabenbarelsen af den Natur ikke ere videre lystelige for mig at lære at kjende. Men jeg vil strax udtale for ærede Medlemmer, at Theatret for en stor Del af vore Medborgere, for Mange, der fortjene, at vi tage Hensyn til dem, har en saadan Betydning, at dersom man vil nægte det Lovforslag, jeg har tillagt mig at forelægge, Dvergang fra første til anden Behandling, — ja mine Herrer, saa vil jeg sige Dem Tak, men saa forhandle vi ikke mere sammen.

Winther: Jeg vil kun sige, at de sidste Ytringer af den ærede Kultusminister fik jeg ikke rigtig fat paa. Jeg veed ikke, om det var den ærede Ministers Mening, at han, saafremt Sagen nu faldt, og man nægtede dens Dvergang til 2den Behandling, ikke vilde forhandle mere med dette Thing. Dersom det var Meningen, vil jeg strax erklære, at jeg da vil tage mit Raad tilbage; thi om denne Lov, saaledes som den nu er, bliver tilintetgjort, bliver horsttemt lidt før eller lidt senere, er mig ikke magtpaaliggende. Jeg har paa ingen Maade troet ved det Raad, jeg gav, at lægge nogen Anstødssteen for den ærede Minister; det har slet ikke været min Tanke, og jeg begrundede det ogsaa ved, at Forslaget efter dets Bessaffenhed, og efter hvad der er passeret her i forrige Samling, fore-

kom mig overflodigt; min Udtalelse var derimod aldeles ikke rettet imod den ærede Minister. Jeg veed ikke, om den ærede Minister lagde Mærke til, hvad jeg før sagde; men han har i det Mindste ikke lagt Mærke til Hovedpunktet, som netop var det, at jeg antog, at det var klogest at vente noget, inden man gjorde nogen gennemgribende Forandring med Hensyn til Theatrets Stilling; jeg har netop udtalt, at jeg efter det, som den ærede Minister kaldte en Aabenbarelse — hvad der naturligvis ikke for ham var nogen Aabenbarelse, og hvad der enten i aften eller imorgen vil foreligge trykt paa alle Medlemmers Pladser —, antager, at vi kunne finde os i, at Theatret faaer hele det Tilskud, som det har levet af f. Ex. i sidste Aar. Der er altsaa aldeles ingen Fare for Theatrets gode Virksomhed i det Forslag, jeg har tilladt mig at antyde; men jeg har paa den anden Side viist, at der var Udsigt til, at vi efterhaanden kunde faae Bidraget fra Statskassen nedbragt uden at standse Theatrets Virksomhed. Dette har den ærede Minister rimeligvis ikke gjort mig den Ære at lægge Mærke til; thi da vilde han neppe have udtalt sig saa haardt imod den Stilling, jeg har indtaget. — Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at naar et Par tidligere Talere have yttret, at man, naar man var en Ven af Theatret, maatte lade det vedblive at være en Statsindretning, da er dette netop det Modsatte af, hvad jeg antager. Jeg troer netop, at de sande Venner af Theatret bør søge at befrie det fra at være en Statsanstalt, fra at være undergivet Bevilling af den bevilligende Myndighed, fra at blive fremdraget under dennes Forhandlinger og fra at lade det være afhængigt af, hvorvidt Statens Pensjonsbyrde taaler at forøges, naar der opstaaer Spørgsmaal om, hvorvidt man bør bevare visse Kræfter ved Theatret eller ikke. Hvorledes vilde det derimod gaae, hvis Theatret var en fri Anstalt og stod paa sine egne Been i saa Henseende? Det vilde gaae saaledes, at man, naar der var